Küll ma laiast waid ei jõua
Küll ma ääni ei andista
Wihud wääwan ei wähene
Kuud keeran ei kullugi
Kas on eesta meridud
Wai on taganta käidud
Üle tüki ümand tullud
Läbi laane käimud laiska
Wai on käädi kinni pandud
Sõmed jäpie sinud
Jalad pandud kammitsasse

20

Ehi, ehi, jõua jõua
Panerüde praigu lähme
Jo kipub küü kohune
Wawi täku wääna pääda
Ria pälga jääb jääri
Oma neidu otsitesse
Kalged pääd walitsetes
Kuttus kaela kuulatesse.

21.

Keegu pergel needki peüd
Kauttagu needki kaafad
Kere kaelab keige eheste
Kaelab keige rahwaasa
Sinc anab sõa jooksa
Kätte walla wainijalla
Mino peigu peitsene
Lüü luine linuxene
Ei je kaela keig eneste
Kaela keige rahwaasa
Se jõ kaelab kamerisse.
Palub patjude wahela
Lingukal linade sees
Sinud jo anab alla waipa.

W 22.

Kukkur, Kukkur, Kulgukene
Kukkur, Kukkur, üle Kolme metsa
Kolme metsa kõwatiku
Üks on siis Külles Kuuse metsa
Teine kallis kaske metsa
Kolmas õunapuu ilus
Mis on Kulles Kuuse metsa
Se on noorde meeste metsa
Teine kallis kaske metsa
Se on noorde naiste metsa
Kolmas õunapuu ilus
Se on noorde neitsi keste

II

Kukkur kukkur Kulgukene
Kukkur üle kolme wälja
Kolme wälja kõwatiku
Üks jääl ringab rukkis ja
Teine kaeraga kahjeb
Kolmas nikerdab nitsu.
Mis jääl kaeraga kahjeb
Sepp on noorde meeste wälja
Mis jääl ringab rukkis ja
Se on noorde meeste wälja
Mis jääl nikerdab nitsu
Se on noorde neitsi keste

23.

Oh jeda koada kääle kesta
Lahedada laulukesta
Kuuledada kurguesta
Oleks mino kääli entisella
Ära peidaks pilli kääle
Ära rootsi roogu pilli
Kännoli kuuma kuuma kaua
Kääl on jäänud kõrati kaie
Minnad riia rääpuskille
Kurku kuuluje kalla
Kääleksana ostaks kärjad
Sõnulla sõdi kõbusad
Laulu laugu kõrukesed.

Nymas jugunwend: Da J. Kus
Ma rõõmustan et olete nii
laiksed ja Meie mii nasal
uurimist meie Eestlaste jaa
ete wõtnud.

Narwas. Terwitades
18/11. 88.

J. RAUDMAR KREENHOLMIS.

Tooge minu siitse südi daastu
Rahalise raiske kappi
Ma saan küsest kerstele
Wiltse waatet waakla
Kiad nõtan panen parmad
Panen selga südi kiiva
Südi kiiva südi kiiva
Kahalised rahwalised
Hudu kuuljo kingitused
Siis kään ma wiie wälja
Kigentama kuhja kwalja
Setonentama seemne wälja
Kahesja ma kaera wälja
Kõhesja invade wälja
Siis kuplas mind kuusta kuulis
Kõla kuulis kuikesta
Pahwas arwatsi ameste
Arepoisid päewalestes
Mina kuulsin kostin waesta
Mina wahelt wasne tapi
Olsas orja järgemine
Agaj kuusta woodud
Kahelikesta woelend
Kaera kõhesta teeritatud.

24.

Tõgesed Kahesed
Lõõne kukkur kue ülmad
Kahelits waippa seewad
Kikuse pallaka ääred
Kõlme ära jätta maalta
Kõlmel jumalt sõnne maale
Ei sinna asjus mõelu
Kahesta woodu tagaj
Kui talle maale kõnu nõlga
Kõnu nõlga peru puhta
Tatrumatte tuhja sõga
Kaeresta kahju käega
Küll siis neidu otsitakse
Kaukema kaugelt kuulutasse
Üle ühesja kõrdu
Üle kahekja kõbeli
Ehk ma siis sellemaale tulen
Ei ma siinki sulle tuske
Sinule sea nõnalt
Ütleta kumendajale
Kõnu kõnu kroodasellt
Sull on kuuman kiljehuide
Hõbes sull silmato wahesta
Kun sul seitse sepikine
Keel kahesja kanteline.

Kõnad rahwa laulus.
Ülesk kirjutanud
25. Jaanuar 1888 a.
Jaan Kaudsmann